

بررسی pH پوست در افراد سالم و رابطه‌ی آن با سن، جنس و محل آناتومیک

دکتر بردیا صدر

دکتر شهاب باباکوهی

دکتر فریال فانیان

دکتر مریم صراف یزدی

دکتر علی کازرونی تیمسار

دکتر منصور نصیری کاشانی

دکتر یحیی دولتی

دکتر علیرضا فیروز

مرکز آموزش و پژوهش بیماری‌های پوست
و جذام، دانشگاه علوم پزشکی تهران،
تهران، ایران

نویسنده مسئول:

دکتر علیرضا فیروز

تهران، خیابان طالقانی غربی، شماره ۴۱۵،
کدپستی: ۱۴۱۶۶۱۳۶۷۵، پست الکترونیک:
firozali@sina.tums.ac.ir

زمینه و هدف: با وجود مطالعات متعددی که برای بررسی pH پوست در بیماری‌های گوناگون انجام شده، تحقیقات محدودی درباره‌ی جمعیت سالم صورت گرفته است.

روش اجرا: تعداد ۵۰ مراجعه‌کننده در گروه‌های سنی با بازه‌ی ۱۰ سال از ۱۰ تا ۶۰ سال وارد مطالعه شدند. در هر گروه سنی ۵ زن و ۵ مرد سالم ارزیابی شدند. pH در این افراد به وسیله‌ی پروب دستگاه pH meter (شرکت Courage & Khazaka Electronic GmbH، تولید کشور آلمان) در ۸ محل پیشانی، گونه، چین نازولیبال، گردن، سطح قدامی ساعد، پشت دست، کف دست و ساق پا اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: میانگین pH در این مناطق به ترتیب ۵/۲۵، ۵/۱۵، ۵/۰۶، ۴/۹۰، ۴/۷۵، ۴/۸۰، ۴/۶۹ و ۴/۸۳ بود. pH به صورت معنی‌داری در خانم‌ها بالاتر بود ($P < 0.001$). pH گروه‌های سنی مختلف باهم اختلاف معنی‌داری داشتند ($P < 0.002$). بالاترین pH متعلق به پیشانی (5.26 ± 0.68) و کمترین pH مربوط به ساق پا (4.69 ± 0.40) بود.

نتیجه‌گیری: سن، جنسیت و محل آناتومیک تأثیر قابل ملاحظه‌ای روی pH پوست در افراد سالم برجای می‌گذارند.

کلیدواژه‌ها: پوست، pH، سن، جنس

دریافت مقاله: ۸۹/۲/۱۵ پذیرش مقاله: ۸۹/۳/۱۱

پوست و زیبایی؛ تابستان ۱۳۸۹، دوره ۱ (۲): ۴۷-۵۰

مقدمه

به نظر می‌رسد در فعالیت آنزیم‌ها و بازسازی پوست عاملی کنترل‌کننده است. pH تحت تأثیر عوامل مختلف داخلی (رطوبت پوست، تعریق، سبوم، محل، سن و ژنتیک) و خارجی (مواد شوینده، لوازم آرایشی بهداشتی و آنتی‌بیوتیک‌های موضعی) قرار می‌گیرد. تغییرات pH در پاتوژن‌های بسیاری از بیماری‌ها از جمله درماتیت تماسی، درماتیت آتوپیک، آکنه و عفونت‌های کاندیدایی نقش دارد^۱. مقادیر نرمال pH و مقایسه‌ی آن بین گروه‌های سنی و جنسی مختلف و هم‌چنین تغییرات آن در مناطق مختلف بدن در مطالعات قبلی بررسی شده است.

به دلیل تفاوت ژنتیکی (نژادی) و محیطی (آب و هوا، مواد شیمیایی و پاتوژن‌ها) در مقالات منتشرشده، این نتایج غیرفراگیر و غیرقابل مقایسه می‌باشند. هدف از

پوست بزرگ‌ترین ارگان بدن می‌باشد که با ایجاد یک لایه‌ی محافظ، مانع تهاجم میکروارگانیسم‌ها و نفوذ مواد شیمیایی می‌شود، اشعه‌ی ماورای بنفش را جذب کرده و عبور و مرور آب و الکترولیت‌ها را کنترل می‌کند. پوست هم‌چنین در تنظیم دمای بدن و اعمال اتونوم و ایمونولوژیک نقش دارد. توجه به خصوصیات بیوفیزیکی و فیزیولوژیک پوست در تشخیص و درمان بیماری‌های پوستی کمک می‌کند، هرچند در نظر گرفتن عوامل ژنتیکی و محیطی نقش بسیار مهمی را ایفا می‌کند^۱.

اسیدیته‌ی پوست بخش مهمی از اکوسیستم آن است و نقش مهمی در برقراری هموستاز و دفاع در برابر عوامل میکروبی و شیمیایی ایفا می‌کند. در لایه‌ی شاخی پوست، pH از شیب تندی تبعیت می‌کند و